

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι	Δραχ. 10
Ἐν Τουρκίᾳ	$\frac{1}{2}$ τουρκικῆς λίρας
Ἐν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ	$\frac{1}{2}$ ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. 'Ι. Λαμπρίδην δικηγόρον
 Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κόριον ἄφρον (Ποία ἐπιβάλλεται ἡμῖν πολιτεία
μετὰ τὸν ὑπὸ τῆς Πύλης διωγμόν;) — Ἀγγέλ-
ματα καὶ θρύλοι. — Ἡ ἐλληνικὴ Ἐκκλησία καὶ
ὁ Ἑλληνισμός (Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Καρ. Δῆλ
ἐν Παρισίοις). — Τα ἐν Ἑλλάδι. — Ἐπιφυλλίς
(Τὸ ἐθνικὸν ἔπος τὸν νεωτέρου Ἑλλήνων ὑπὸ
πρυτανεύουσ κ. Ν. Γ. Πολίτου) —

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 7 Φεβρουαρίου 1907

Ρωμῶνοι καὶ Τοῦρκοι ρίπτουσι τὸν τελευ-
 ταιὸν αὐτῶν κύβον ἐν τῷ παιγνιδίῳ, ὅπερ ἡμῖν
 μὲν προὔξηνε μυριάς θλίψεις καὶ στενοχω-
 ρίας, αὐτοῖς δὲ ἀνεξάλειπτον αἰσχος.

Ἔθνος ἀξιοῦν ἐαυτὸ διὰδοχον ἀρχαίῳ πολιτισμῷ, ἀπόστολον ἐν τῇ Ἀνατολῇ τῶν φώτων καὶ τῆς ἡμερώσεως, συμμαχεῖ πρὸς τὸν κοινὸν κατακτητὴν τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς ταύτης, ὅπως τὴν βάρβαρον ἀσκήσῃ καὶ αὐτοῦτα ἅτιμον πείσιν ἐπὶ τῆς συνειδήσεως ὁρακὸς ἡρώων, οἳ ἀπεδείχθησαν οἱ λεγόμενοι Κουτοόβλαχοι, ὅπως καταπνίξῃ, ἀρχομένη τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, τὴν ἐλευθερίαν τῆς σκέψεως καὶ τὸ ἀνεπηρέαστον τῶν δοξασμῶν καὶ τῶν πόθων, ὅπως κατορθώσῃ ἐκεῖνο, ὅπερ ἔθηκεν ἡγαγάσθῃ ὡς ἀφήσῃ καὶ αὐτὸς ὁ ἀσίστης δεσπότης, τὴν θρησκευτικὴν πίστιν καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην.

Ἡ παρ' ἁγίαν εὐδοκίμησιν οὐδέποτε ἐμώ-
ρανε βαθύτερον ἢ ὅσον ἐμωράνην ὁ πέραν τοῦ
δουλοῦσιν ὄχλος, ὅστις κίπταν μεῖχρι χθῆς
καὶ εἰλωτεύων καὶ σήμερον ἔτι καὶ κυλιό-
μενος εἰς ἐπενειδίστου ἀκολασίας καὶ ἀχρεΐ-
στως τέλματα νομίζει χρήμασιν ἁλώτην τὰ
πάντα καὶ πάντα κατορθωτὰ διὰ τῆς ἀρπαγῆς
καὶ τῆς βίας. Τὴν Εὐρώπην οἰκεῖ καὶ Εὐρω-
παῖος καυχᾶται εἶναι ὁ σύγκλυς οὗτος ὄχλος,
ἀλλ' ἄγνοε τὸν ἐν τῇ ἄρκῳ τῆς Εὐρώπης
αὐτῆς πρὸ χιλιετηρίδων ἔλων ἐγκατεστημέ-
νον λαὸν ἐκεῖνον, εἰς δὲ ἡ Εὐρώπῃ φεῖλει τὸν
κυβηρωτισμὸν τῆς, διότι παρ' αὐτοῦ ἐμαθε τὸ
καταποτῶν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ δόγμα, τὴν ἐλευ-
ερίαν τῆς σκέψεως καὶ τῆς γνώμης, διότι
αὐτοὺν πρῶτον τὸν λαὸν εἶδεν ἡ ἀνθρωπότης
ἡλὴν καὶ κινδυνεύει καὶ θυσιάζει τὰ πάντα, ὅπως
ἐν ἀντὶ πάντων περισώσει, τὴν θεῖαν ἐλευ-
ερίαν.

Καὶ ὁ βάρβαρος καὶ ἀνήθικος, ἀλλὰ καὶ
 ὡς Τούρκος δανεῖζει τὸν κτηνώδη βρα-
 βονά του εἰς ἐκτέλεσιν ἔργου, πρὸ τοῦ ὁποῖου
 πέπτονται αἱ ἰδία αὐτοῦ βαρβαρότητες. Οὐδὲν
 ἐπὶ ἐπιθυμία νὰ ἐξισλαμίσῃ, πρῆμνος οὐ
 ἐκινεῖται νὰ ἐκρωμμουνίσῃ ἀνίκανος νὰ σκε-
 πῇ, ὅτι καὶ ἡ ἐλαχίστη ἀπόπειρα βίας θὰ
 ὑπάρξῃ ἐπὶ δόλοκληρον τὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων
 αἱ θὰ καταστῇ ἀναποτρέπτου τὴν ἐπέμ-
 νον τῆς Εὐρώπης κατὰ τοῦ πρωτοτύπου
 αὐτοῦ κράτους, οὐ ἀποστολὴ εἶναι νὰ πο-
 ἐμῇ μέχρι τελικοῦ ἐξέθρου τοὺς ἰδίους αὐ-
 τοῦ ὑπηκόους.

Τους φόβους τούτους περὶ ἐνδεχομένης βίας
ἐναντὶ ἡμῖν ἢ ἐν ἄλλῃ στήλῃ δημοσιευομένη
γκύβητος τοῦ Μ. Βεζύρου πρὸς τοὺς νομάρ-
τας καὶ τὸν γεν. ἐπιθεωρητὴν Μακεδονίας.

Καί ἐῖναι μὲν ἄδηνον ἕως τοῦ θά χωρήσῃ
βία αὕτη, ἂν θά περιορισθῇ εἰς τὰς πλα-
τυγραφῆσεις ὑπογραφῶν καὶ εἰς τὸν πειθαναγ-
ασμὸν τῶν προκρίτων τῶν ἐλληνοδιαχικῶν
ἀνιοτήτων διὰ φυλακίσαν καὶ ἐξορίαν, ὅπως
πορτάζουσιν αἰτήσεις περὶ ρωμουνικῶν ἐκ-
λησιῶν καὶ ιερῶν καὶ διδασκάλων, ἣ ἂν
ὄντοισι στρατιῶται θά κλείσωσι βίᾳ τὰς ἐλ-
ληνικὰς ἐκκλησίας καὶ τὰ ἐλληνικὰ σχολεῖα
καὶ θά παραδώσωσιν αὐτὰ εἰς τοὺς μισθίους
ποστέλους τοῦ Λαχωβάρη. Ἄλλ' ὅσθηλον
εἶναι καὶ πάσης ἀντιρρήσεως ἀνεπίδεκτον, ὅτι
ἡς ἀκαλείτου γνώμης τῶν ὁμογενῶν τούτων
ἀνιοτήτων οὐδεμία βία θά κατισχύσῃ, ὅτι ἡ
μὲν αὐτῶν θά ἀναπτυχθῇ κρατερωτέρα καὶ
πολλὰ ἀδελφοὺς ἡμῶν τούτους οὐτὰ ἀμυ-
νόμενους ὑπὲρ τοῦ τιμιωτάτου τῶν ἀνθρωπι-

νων δικαιωμάτων καλούμεθα πάντες, Ταγοὶ καὶ ἰδιῶται, πάσῃ θυσίᾳ νὰ βοηθήσωμεν.

Ἡ τιμὴ, ἡ φιλοπατρία καὶ τὸ θρησκευμα
δὲν ἀνέχονται οὔτε συμβιβασμοὺς, οὔτε λιπο-
ψυχίας, διότι ὁ ἐν τούτοις συμβιβασμὸς ση-
μαίνει λιποταξίαν καὶ ἡ λιποψυχία προδοσίαν.

Εὐκταῖον θὰ ἦτο καὶ διὰ τὸ ἑλληνικὸν Γένος καὶ τὴν τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν, ἥς πολλῶ μᾶλλον ἢ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ὑπονομεύεται ἡ ὑπόστασις, νὰ ἐπιφοιτήσῃ εἰς τοὺς διανοικοῦντας τὰ τῆς Τουρκίας τὸ πνεῦμα τῆς συνέσεως καὶ ἡ ὑγιὲς ἀντίληψις, ὅτι κακῇ μοίρᾳ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα εὐρίσκονται στενωπὰ συνδεδεμένα πρὸς αὐτὰ τὰ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς αὐτοκρατορίας, ὅτι ἡ βλάβη ἐκείνων θὰ συνεπικύχῃ καὶ τούτων τὸν ὄλεθρον καὶ ὅτι πρέπει νὰ παύσωσιν οἱ ὑπὲρ ξένων καὶ ἀλλορῶλων διαγωγῶν τῶν Ἑλλήνων— ἐν τούτῳ δὲ ποιοῦμεθα τὴν ὑστάτην ἐκκλήσιν πρὸς τὴν πολιτικὴν περιάντησιν τοῦ Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου—, ἀλλ' ἂν τῶν εὐχῶν ἡμῶν φανῇ ἀνωτέρα ἡ τουρκικὴ μοίρα, εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν κορυφὴν τοῦ Γένους ἐπιβάλλεται νὰ μείνῃ ἀλοφώτως ὀρθία καὶ ἀκαμπτος εἰς τὴν δικαίαν καὶ νόμιμον καὶ εὐλογον ἀντίστασίν της, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ παρ' αὐτῆς τὸ Γένος, διότι τοῦτο ἐπιβάλλει αὐτῇ ἡ Ἐκκλησία, διότι τοῦτο κελεύει ὁ θεμελιωτῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ σωτῆρ τοῦ κόσμου.

Θά αποτελέσει μοναδικόν ἐν τῇ ἱστορίᾳ πα-
ράδειγμα ἀτιμίας ἢ ἐλληνικῇ ἐκκλησίᾳ, ἀν-
εἰς τὴν βάρβαρον βίαν ὑποχωροῦσα ἀποδιώξῃ
ἐκ τῶν κόλπων τῆς τὰ ἴδια τέκνα, ἀποκηρύξῃ
τὴν αὐτῆς σπλάγχχνα. Διότι τοῦτο ἀπαι-
τοῦσι παρ' αὐτῆς σύμμενοι Ρωμαιοὶ καὶ Τούρκοι.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΡΥΛΟΙ

Ἡ Α.Υ. ὁ μέγας Βεζύρης φιλοδοξεῖ νὰ ἀφήσῃ
ὡς ἴχνη τῆς διαδασείας του ἐρεῖται. Ἡ μόνη φυλὴ,
ἥτις ἐν παραδόξῳ πολιτιστικῶν καὶ ἐν συνθέσει
πολιτικῇ παρέμενε νομοταγῇ, τῇ εἰρήνῃ φιλῇ,
μοχλὸς εὐεργετικωτάτης διὰ τὴν Τουρκίαν κινήσεως,
ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ, κυριολεκτικῶς εἰπὶν παρορματῆς
ἐπὶ ἀνδραγαστῶν ὡσεὶ ἐλέγετο αὐτῇ: αὐτὴ καθάσκει ἡ-
γετοὺς, δὲν βλέπει Ρωμαιοὺς, Σέρβους, Βουλ-
γάρους τὰ πάντα ἀναγκῶντας ἐν Τουρκίᾳ καὶ τὸ
κατὰ ποιοῦντας, ὅπως ἐκριζώσωσι καὶ τὸ τελευτήσωσι
τῆς τοιαύτης ἀδικοτελείας; Τὶ δὲν μμεῖσαι τοὺς
ἐχθρούς τοὺς οὗ, ἡν μόνην εὐρον ἐν Ἀσίᾳ τε
καὶ Ἐβρώτῃ δέσποιναν, ἡν μόνην συνήντησα ἐν
ὅπλοι, μαχομένην, χύνουσαν τὸ αἷμά σου, ὅπως
ποτοῖνῃς τὴν κακότηταί σου.»

Ἡ περιφρονουμένη Ἑλλάς εἶναι ἡγαυασμένη
 ἀ δεχθῇ τὴν προκλήσιν. Οἱ μυκτηρισμοὶ καὶ ἡ
 λευὴ θὰ τὴν περιέδωλον καὶ πάλιν καὶ τῷ στε-
 νάνῳ τοῦ μαρτυροῦ ἑσπερανουμένη θὰ περιαχθῇ
 ἀ πάλιν ἀνὰ τὰ ἔθνη τοῦ ἀθλίου τούτου κόσμου
 ἔλτευσον καὶ χλευαζομένη, καθαιμασσομένη καὶ
 ἔλτευσον ἀντὶ δυστοηρίεως τὸν ἔμπαυον. Αἱ
 Τουρκικαὶ φυλακαὶ θὰ πληρωθῶσιν Ἑλλήνων. οἱ
 οὐρκοὶ πασάδες θὰ ἀποπέμψωσιν ἐκ τῶν διδα-
 κῶν τοὺς Ἑλλήνας ἀρχιερεῖς, τὰ σχολεῖα τῶν ἑλ-
 ληνικοτάτων ἐκείνων κοινοτήτων, αἵτινες ἡτύχη-
 ναι νὰ ἔχουσι τὸ κοινοδοξακικὸν ἴδιωμα τὰ παρα-
 σθῶσιν εἰς τὰ ἀρετὰ καὶ ἐξωνημένα ὄργανα τοῦ
 αἰωνικοῦ προσηλυτισμοῦ, Βούλγαροι δὲ καὶ Ρω-
 οῦνοι θὰ χορεύωσιν εὐθυμῶν καὶ φαίδροι βλέπον-
 τες τὸν μαρὸν μὲν Τούρκον διὰ τῆς ἰδίας χειρὸς
 χορεύσοντα τοὺς ὀφθαλμούς του, ποδοπατοῦντα
 ἐν τῷ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ληθαργήσαντα Ἑλ-
 λην. Ἄλλ' ἀδίδακτοι ἐκ μακροῦς πείρας δὲ ἀπο-
 γνηθῶσι καὶ Τούρκοι καὶ Ρωμοῦνοι καὶ Βούλγα-
 ροι. Ὁ Ἑλληνισμὸς οὕτω νηυσόμενος κατὰ μέσην
 ἁρδίαν δὲν ἔ' ἀνεχθῇ τὴν ὕβριν, ἔχει δὲ νῦν δόξα
 ὅτι Θεὸς ἀκούσας δυνάμεις, ὅπως καταστήρῃ γε-
 νιάς τὰς ἀρσοδοκίας τὸν μὲν, μαρίας δὲ γέννημα
 καταφρόνησιν τῶν δέ. Ὡς Ἑλλην ὁ γρά-
 τῶν τὰς γαρυμύδας ταύτας εὐχεται ἐκ μυκιστάτων
 ἀ πληθύειν ὁ κύριος τὴν ὀργὴν τὴν πολεμικὴν
 τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Οὗτοι ἐτόνωσαν τὴν ψυχὴν του
 ἀ τῶν σημερινῶν διαγυμῶν, οὗτοι θὰ σφουρηλα-
 σῶσιν ἀδάμαστον τὴν θέλησιν του νὰ ἀναλάβῃ
 ἐκ ἀπὸ πολλοῦ διακοπέντα μέγαν ἀγῶνά του. Ἐπὶ
 τοσοῦτον προεκλήθ' ἡμᾶς νῦν ἡ Τουρκία.

Καὶ ἡ πρόκλησις τῆς εἶναι οὐ μόνον αὐτοόχημα
 αἰτία, ἀλλὰ καὶ ἀναδής. Ἰδοὺ τί λέγει ἡ τελευ-
 αία καὶ πρόσφατος ὁλως ἐγκύκλιος τοῦ μεγ. Βε-
 ῥουρου πρὸς τοὺς νομάρχας τῆς Μακεδονίας καὶ

τόν γενικόν αὐτῆς ἐπιθεωρητὴν Χιλίην πρὸς αὐτὴν
 «Συνεπεία παραπόνων Ρουμάνων κατοίκων πα-
 ραπονομένων, ὅτι παρακολούνησαν ἐν τῇ χορῇ
 τῆς ρουμανικῆς γλώσσας ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς
 τελεταῖς καὶ τῇ σχολικῇ διδασκαλίᾳ καὶ ὅτι κατε-
 πιέζονται καὶ καταδιώκονται, παραγγέλλετε ὀνόμα-
 ῖς αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος νὰ μὴ ἐπανάλη-
 φθῇ τὸ τοιοῦτον.

α' Επειδή ὁμως δὲν παύονται διαμαρτυρεῖται περὶ ἐξθροῦνης στάσεως καὶ προκλήσεων τῶν Ἑλλήνων ὁμοσκευτικῶν ἀρχηγῶν καὶ ἐπειδὴ πρὸς 15 ἐτῶν, ἐπὶ Πατριάρχῳ Διονυσίῳ, Βεζύρου ὄντος τοῦ Κιρκιλή πασῶ καὶ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ὁμοσκευτικῶν τοῦ Δεσφῆ πασῶ, ἐπέζηλλε συνηνόησις, καθ' ἣν τὸ Πατριαρχεῖον ἐπέτρεπεν εἰς Ρουμάνους νὰ προσεγγίζονται καὶ νὰ διδασκῶνται ἐν τῇ γλώσσῃ αὐτῶν, ἀπηνυθύνθη χθὲς νέα κοινοποίησις εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ὅπερ ἀπήγγησεν διὸ καὶ λάβη τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα ἐθδὸς ὡς διαβιβασθῇ αὐτῷ τοιαύτη αἴτησις.

α' Ἀλλ' ἐπειδὴ μεθ' ὅλα ταῦτα ὁ Ἕλληνας θρη-
σκευτικῶς ἀρχηγὸς καὶ οἱ συνεργοὶ αὐτοῦ τηροῦσι
ἀντιθετοὺς στάσις πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην καὶ
ἐπαξάγουσι διὰ αὐτὰ τὸν μίσους διὰ φόνων Ρου-
μάνων προκρίτων, ὡς ἐσχάτως ἐν τῷ νομῷ Ἰω-
αννίνων, ἣ Ὑψηλὴ Πύλις δὲν δύναται νὰ προσ-
ελέγῃ ἀδιαφόρους τὴν ἐξακολούθησιν τῆς κατα-
στάσεως ταύτης.

Διὸ παραγγέλλεσθε, ὅπως λάβητε τὰ δέοντα μέ-
τρα καὶ καταβάλλετε τὰς ἀναγκαίας προσπάθειάς
πρὸς πρόληψιν ἐν τῷ μέλλοντι ἄλλων ληπτηρῶν
ἐπεισοθίων, ἅπαντα δὲ ῥηδύναντο νὰ ἀντιεσθῶσι πρὸς
τὴν ῥηθείαν ἀποφάσων.

Οὐτε πλέον οὐτε ἔλαττον ἢ ὡς πρωτοῦργος καὶ
δοκιμότης τῶν φόνων κατηγορεῖται ἀναφανδὸν ὁ
Πατριάρχης! Διστάζομεν εἰσεῖν καὶ πιστεύομεν
ἐπὶ τῇ ἀκρίτειᾳ τῆς εἰδήσεως, οὐ καὶ τῇ γυρᾷ
τοῦτο εἶναι ἔγγραπον ἢ τηλεγράφημα φέρον τὴν
υπογραφὴν τοῦ Βεζύρου. Ἄν τῷ ὄντι ἀληθεύῃ ἡ
εἰρήσις, δὲν εἶναι δὲ οὐδὲ παρεμνήστει τοῦ μετα-
φράσαντος τοῦ ἔγγραφου τοῦτο, εἰς τὴν Μ. Ἐκ-
κλησίαν ἐπιβάλλοντα ἀνδρὶ ἀποφάσεις καὶ ἔργα
γενναῖα, ὅπως ἀποκουσθῇ ἡ ἀναίδεστότης μοικρῇ

—Ο ἔγκριτος Ἀγγλος δημοσιολόγος καὶ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἐσθίου Ταχυδρόμου» τοῦ Λονδίνου κ. Οὐίλιαμ Μίλλερ τηλεγραφεῖ ἐκ Ρώμης, διότι ἡ κατὰ τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον ἀντεπιστολικὴς τοῦ βασιλεῦς τῆς Ἰταλίας πρὸς τὸν βασιλεῖα τῶν Ἑλλήνων ἀποτελεῖ ἀσφαλῆστατον τεκμήριον τῆς δεξιότητος τῶν σχέσεων τῶν δύο κρατῶν.

«Ἐξ οὗτοι ἐν πρὶν ἡμεῖς Γεώργιον, λέγει δ' ὁ Ἄγ-
 γλος δημοσιογράφος, ἀντικατέστησεν ἐν Κρήτῃ δ.
 Ζαίμης, τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἰταλικῶν πονο-
 ρεῖον ἀπέδωκε πρὸς τὰ ἐν Κρήτῃ πράγματα εὐμε-
 νέστερον, οὗτοι δ' οὖν ὑπᾶτος Ἀρμοστής εἶναι γνω-
 στὸς ὡς πεπειραμένους καὶ δεδοκιμασμένης μετρο-
 πιδεῖας πολιτείας».

— Οὐ ἐν Χαριτοῦν Ἕλληνας ἔδωκαν τελειοτατον
οὐδ' ἄλλο δῶγμα τοῦ φιλογεοῦ καὶ ἀπαρσελήτου
καταγωγισμοῦ των, ἀλλὰ καὶ μακαρίστησαν ἐμπρο-
σθεν τῆν ἑλληνικὴν εὐγενεῖαν διὰ τῆς εὐνομο-
σύνης, ἣν ἐπέδειξαν πρὸς ἐπιφανῆ καὶ θεοβύτατον
οὐδ' ἑλληνα, τὸν διάσημον οἰκονομολόγον κ. Ἐδ.
Θεοῦ, διευθυντὴν τῆς ἐν Παρισίοις ἐκδιδομένης
γεγραμτοῦ ἐφημερίδος «Ἐυρωπαϊκὸν Οἰκονομολόγον».
Ο κ. Ἐδ. Θεοῦ εἶναι, ὡς γνωστόν, ταμίης τοῦ
ἐν Παρισίοις ἄριι συντάκτος Γαλλικοῦ συνδέ-
σμου πρὸς ἄλλων τῶν ἑλλήν. ὁμοκλήων.
Μόλις ἀφικθέντα εἰς Χαριτοῦν τὸν ἄνδρα τοῦτον
οὐ ἐκκατάστατο τῶν ἐν Χαριτοῦν ὁμογενῶν ἡγρον.
αἰνον τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος κ. Καπᾶτου.
Προσέστανε πρὸς χειρείσωσιν εἰς τὸ ξενδοχόριον. Ἐκεῖ
προσεβράνησεν αὐτὸν ὁ κ. Ἀ. Βλάχος ἐκ τῶν ἐπι-
φανῶν ὁμογενῶν, ἀποκριόμενος δὲ ὁ κ. Θεοῦ εἶ-
πεν «ὅτι θεωρεῖ τιμὴν του να εἶναι ταμίης τοῦ ἐν
Παρισίοις συνδέσμου, ἀγαπᾷ δὲ καὶ θαυμάζει τὴν
ἑλληνικὴν φυλὴν, διότι ἐν αὐτῇ ἀνευρίσκει τὰς ἀρε-
τὰς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἡ Ἑλλάς, προσέθηκε,
ἀρκεῖται να καυχᾶται καὶ νὰ ἐπαιρῇ ἐπὶ τὰ τέκνα
της. Εἵμεθα, κύριοι, νέοι καὶ ἐλπίζομεν νὰ ἀξιο-
ῶμεν νὰ ἴσωμεν μεγάλῃν τὴν Ἑλλάδα. Ζήτω ἡ
Ἑλλάς». Ἀποχαιρετίσασα ἡ ἐπιτροπὴ αὐτὴ τὸν
ἐπιφανῆ φιλέλληνα ἀφῆκεν εἰς τὴν διάδοσιν αὐτοῦ
ῤῥεμασαν. Ἐτὴν ἐπομένην ἤγαγον αὐτὸν εἰς ἐκδρομὴν
ἐν τῷ Νεϊλον, τὴν δ' ἐπέστανε ὁ πρόεδρος τῆς
κοινότητος κ. Ἀ. Καπᾶτος παρέθηκε πρὸς τιμὴν
οὐ εὐγενούς ξένου πολυτελείατον καὶ μεγαλοπο-
λεῖσιν δειπνον. «Δὲν ἦτο ὁμοσ δεικνουν, λέγει ὁ
Γαχ υ δ ρ ὁ μ ο ς Ἀλεξανδρείας, εἰς οὐ σταχυο-
λογούμεν ταῦτα, ἄλλο τι ἀποθέσους γενομένη τῶ

ὑπερόχῳ Γαλάτῃ διὰ τὰς πρὸς τὸν ἑλληνισμόν
 ὑψηλοῦς αὐτοῦ. Προσβάναν κατὰ τὸ δειπνόν ἐ-
 κείνῳ δ' ἑρῶν ἐπὲρ τῆς οἰκονομίας τοῦ γεν-
 ναίφρονος προέδρου τῆς κοινότητος ὁ Καπά-
 του, τοῦ καὶ ξενίζοντος τὸν ὑπέροχον φίλον τῆς
 Ἑλλάδος, εἶπε σὺν ἄλλοις καὶ ταῦτα. «Ἄν εἰμαι-
 μόνος φιλέλλην, ἀγαπᾷ τὸν Κύριον, ἀλλὰ καὶ ἑλλη-
 νικῆς καταγωγῆς διότι κατὰγομαι ἐκ Μασσαλίας
 καὶ ἡ Μασσαλία εἶναι ἀποικία ἀρχαίων Ἑλλήνων».
 Ἀπέδωκεν εἰς τὸ δι' ἡ Ἑλλάς οἰκονομικῶς ὥς
 κράτος ὑπὸ τῆς ἀνυχήματα εἰς τὴν Ἑρῶσιν, ἥτις
 περιώρισεν αὐτὴν νὸς στενωπῶν ὁρίων, ἐξ οὗ
 ἡγαυὰ ἦγε μείγαντα δὲ ὑποστῇ θυσίας ἐπὲρ τῆς
 Ἡλείρου, τῆς Μακεδονίας, τῆς Κόρης. Ἄλλ' ἢ
 ᾧ νοσοῦσι τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους, εἶπεν, ὁ Ἰδι-
 ωτικὸς πλοῦτος ἠξέζητ' τεραστίας μαγνητοῦμενος
 ἐκ τῆς καθ' ἅπαναν τὴν Μεσόγειον ἐπικρατήσεως
 τῶν Ἑλλήνων.

Εὐγλωττότατα ἀντεφώνησε τὸν κ. Θεοῦ δ γεν.
γραμματεὺς τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου κ. Δ.
Τσακίρης, συνεκίνησε δὲ τοσοῦτον, ὥστε νὰ λάβῃ
ἔτι ἀπαξ τὸν λόγον ὁ εὐγενὴς ξένος.

Ὁ φιλόθεος οἶκος τοῦ κ. Καπάνου ὑψύνη
τοσοῦτον τὴν ἐστίαν ἐκένηεν, ὥστε ἐχώρηον τὰ
Πανελλήνιον, διότι τοῦ Πανελληνίου αἰσθητὰ
ἠρμήνευσεν ὁ μεγαλόφρων πρόεδρος τῶν ἐν Χα-
ρτοῦμ Ἑλλήνων. Τὸ ὑμᾶν τὸν εὐεργέτα καὶ ἁ-
γαπᾶν τοὺς φίλους εἶναι μία τὴν μεγίστον ἀρετὴν
τῶν πεπολιτισμένων λαῶν, τὴν ἀρετὴν δὲ ταύτην
ἐπέδειξαν οἱ Ἕλληνες τοῦ Χαρτοῦμ ὡς ἀντιπρό-
σωποι τοῦ ὅλου Γένους καὶ ἐπὶ τούτῳ εἶναι ἄξιοι
εὐχαριστιῶν πανελληνίων.

Ἐξακολουθεῖτε, φιλότιμα τέκνα τῆς Ἑλλάδος,
οὕτω τιμῶντα τὴν πατριδα.

— 'Ο ἐν Ρώμῃ «Ἰταλικὸς Ταχυδρόμος» καταχωρίζει ἐπιστολὴν τῶν Κουτσοελάων Μοναστηρίου, ἥτις κατατελεῖ ἀληθινὸν κόλαρον κατὰ τῶν παραλόγων ἀπεισεῶν τῶν πέραν τοῦ Δουδανάσεως παραφρόνων.

Καὶ ἐν ἀρχῇ μὲν ὡς ἀξίωμα θέτει ἡ ἐπιστολὴ αὐτῇ τῶν ὁμογενῶν ἡμῶν. οὐ γνήσιον ὁμοφυλικὸν στοιχεῖον δὲν ὑπάρχει ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ οὐ ἡ Κουτσοελακοὶ ἐτέρασθεν δὲν θὰ χωρισθῶσι τοῦ ἑλληνοκυρίου ἔθνους, ἀπὸς δὲ εἶναι συνδεδεμένοι ἀπ' ἀλληλοτιμῶν χρόνων διὰ κοινῆς ἱστορίας καὶ κοινῶν παθιμάτων, διὰ κοινότητος παραδόσεως καὶ πόθων, διὰ κοινού περὶ τῆς κοινῆς ἐλευθερώσεως ἀγῶνος».

Αἱ ἀνυπολογιστοὶ τῆς Ρωμανίας θυσίαι πρὸς
 χιμαίριον σκοπὸν εἶναι ἀδυνατοῦν, διότι οἱ θεοὶ
 ποτὲ Κοντοβέλαχος ἀπειράτη πρὸς αὐτήν. **Ἡ**
πολιτεία δὲ τῆς Ρωμανίας ἀποτελεῖ προσδο-
 λὴν τῆς ἀρχῆς τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, ἥς
 δυνάμει ἑκάστον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιοῖ τὴν
 ἐθνικότητα, εἰς ἣν ἀνήκει. Καὶ ἀπ' οὗ διαρροῇ
 οἱ Κοντοβέλαχοι διακρύπτουσιν, ὅτι εἶνα· "Ἑλλη-
 νες, ποθὲν ἀδύεται τὸ δικαίωμα, ἡ ὁμωνυμικὴ κω-
 δέξερσις νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν μεταβολὴν τῶν ἐθνικῶν
 τῶν φρονημάτων, νὰ μισθώῃ προσηλυτιστάς, νὰ
 συντηρῇ συμμορίας καὶ ἐν γένει νὰ καταφεύγῃ
 εἰς βλαπτοὺς τρόπους;

Καταδεικνύει εἴτι ἡ ἐπιστολὴ τὴν ἀδυναμίαν, ἐν
ᾗ εὐρίσκεται τὸ Πατριαρχεῖον, τοῦ νὰ ἀποδεχθῇ
τάς ὡμολογιακάς ἀξιώσεις ἔξωθεν ἐρχομένας καὶ
ἀντικειμένους ἐς τὴν θέλησιν αὐτῶν Ἑλληνοβλάχων.
Καὶ καταλήγει ἡ θαυμασιὰ τῶν ἐπιστολῶν οὕτως:

«Οἱ γράφοντες τὰς γραμμὰς ταύτας εἶναι Κοινοῦσθαῖοι, ἀλλὰ δὲν διαφέρουσιν διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων ἡμῶν ἀδελφῶν Ἑλλήνων ἢ ἴσας κατὰ τοῦτο μόνον, εἰ σφοδρότερον αἰσθανόμεθα τὸ πῶς κατὰ τὸν Πατριότισιν ἐκείνων, οὐτινές εἰ προῆλθε ἐθνικοῦ ἀγῶνος καὶ εἰ σκληρῇ ἰδιότητι ἅμα καὶ ἀδυνάτῃ, περὶσσεύει τὰ σπέρματα τῆν διχόνοϊαν μεταξὺ ὁριζηθέντων λαοῦ ἐκιδυμούντος μόνου νὰ ἀφεθῇ ἐλεύθερος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θρησκευτικῶν καὶ εκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν τῶν»

Ἡ ὁ Ἰταλὸς Ταχυρόμοδος ἐκτίμησεν τὴν ἐπιστο-
λὴν ταύτην ὡς ἔγραψον κεκτημένοι μεγάλην σπου-
δαίαν. ἔτε ἀγαθόν, ἀπεπαύσας δὲ ἐπὶ τῇ
περίστασι ταύτῃ ἀξιοσπουδαίαν ἀδείκνυεν τοῦ ἐπι-
φανεροῦ ἱστορικοῦ Ἰωσήφ Φωρμαζέτη, ἐν ἧ ὄντις
ἀπερροπίστως καταφάσκει κατὰ τῆς πρὸς τοὺς
Ἕλληνας διαγωγῆς Ρωμανίας ἐκ καὶ Βουλγαρίας.

— Κατὰ τὰς πληροφ. ορίας τοῦ ἀνατολ. Δελτίου
οἱ Βούλγαροι συνεκέντρωσαν τὴν ἀπαισίαν αὐτῶν
δρᾶσιν εἰς τὸ διαμέρισμα Σεργόφιν, τοῦθ' ὅπου ἐξέ-
στησαν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τοὺς γηγενεῖς ἐλλη-
νικοὺς πληθυσμοὺς τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Τρανά-
ντες μαρτυροῦν τὸν διαθέσειν τοῦτων τῶν ἐλλη-
νικῶν πληθυσμῶν ἐξ ὧν ὁρισμένοι ἀνατρεφόμενοι εἰς

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ Η "ΕΘΝΙΚΗ"

ΙΕ' ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΟΥ 1906

Κατάστασις τής 31 Δεκεμβρίου 1906.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ	Δραχμαί εις γραμμάτια	Δραχμαί εις χρυσόν	Όλικόν	ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	Δραχμαί εις γραμμάτια	Δραχμαί εις χρυσόν	Όλικόν
Διάφορα χειρόγραφα...	4309775.		1809775.	Μετοχικόν κεφάλαιον δλοσχερως καταβεβλημένον	1500000.—		1500000.—
Κτηματική περιουσία...	396074.65		396074.65	Αποθεματικόν 22ο/ο κατά τὸ Καταστατικόν.	312714.20		312714.20
Δανεια ἐνυπόθηκα.	512283.60		512283.60	Αποθεματικόν προνοίας	215000.—		215000.—
Ταμείον.	5429.55	1638.25	7067.80	Αποθεματικόν αὐτομειώσεως χρηματογρῶν.	67612.50	10854.70	67612.50
Εγγυνοδοσίαι.	62340.—	1600.—	63940.—	Αποθεματικόν Κλάδου Ζωῆς	67586.80		67586.80
Τράπεζαι καταθέσεις.	3.1205.65	91254.76	442460.41	Αποθεματικόν κινδύνων ἐν ἰσχύϊ	450000.—	18000.—	468000.—
Γενικά Πρακτορεία.	90368.14	100605.09	190973.23	Πυρασφαλείων.	15500.—	47000.—	62500.—
Αντισφαλισμοί.		7099.02	7099.02	Θαλασσοσφαλείων.			
Εταιρίαί Initiative München. Αἰσμός				Αποθεματικόν ζημιῶν μήπω ἐκκαθαρισθέντων	10000.—	3500.—	13500.—
ἀποθεμ. Κλ. Ζωῆς	67586.80	10354.70	77941.50	Πυρασφαλείων	26900.—	69000.—	95900.—
Εξόδα ἐγκαταστάσεως	42784.15	9000.—	51734.15	Θαλασσοσφαλείων	47453.70		47453.70
Νομισματική διαφορά.	5457.54		5457.54	Αντισφαλισμοί	72840.—	1600.—	74440.—
Ασφάλιστρα ἀνήκοντα εἰς μελλούσας χρήσεις				Εγγυνοδοσίαι	645.—		645.—
Πυρασφαλείων	227602.45		227602.45	Μερίσματα παρελθόντων ἐτῶν	227602.45		227602.45
				Ασφάλιστρα μεταγενεστέρων λήξεων	120000.—		120000.—
				Μέρισμα τοῦ 1906, διανεμηθέν τοῖς κκ. Μετόχοις.	10000.—		10000.—
				Κέρδη καὶ Ζημιαί. Ὑπόλοιπον ἀριέμενον εἰς νέον.			
	3070857.58	221551.82	3292409.35		3142954.65	149454.70	3292409.35

(*) Τὰ ποσὰ ταῦτα ἀντιπροσωπεύουσιν τὰ Μαθηματικά ἀποθεματικά τῶν ὀλίγων ασφαλειῶν αἵτινες μένουσιν εἰσέτι ἐν ἰσχύϊ καὶ δι' αὐτὰ εὐθύνονται αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Εταιρίαι εἰς ἀεὶ χρόνον ἐκχωρηθῆ παρ' ἡμῶν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΧΡΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1906

Όμολ.	6000	Ἡνωτικόν Δανείον Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως			5	%	πρὸς	Δραχ.	105	Δραχ.	680.000.—
»	2370	Δανείον Σιδηρ. Πειραιῶς-Ἀθηνῶν-Πελοποννήσου.			3 1/2	%	»	»	125	»	296.250.—
»	575	» Ἀθηνῶν-Πειραιῶς			4	%	»	»	425	»	244.375.—
»	288	» Προεκτάσεως Σιδηρ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς			5 1/2	%	»	»	200	»	57.600.—
»	185	» Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας			5	%	»	»	189	»	35.050.—
»	93	»			5 1/2	%	»	»	700	»	46.500.—
								Δρ.		1.309.775.—	

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

Κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1906

Ε Σ Ο Δ Α	Δραχμαί εις γραμμάτια	Δραχμαί εις χρυσόν	Όλικόν	Ε Σ Ο Δ Α	Δραχμαί εις γραμμάτια	Δραχμαί εις χρυσόν	Όλικόν
Υπόλοιπον τῆς χρήσεως 1905.	15000.—		15000.—	Προμήθειαι πληρωθένται κατὰ τὴν λήξαν χρόνον μετ' ἀφαιρέσεων τῶν εἰσπραχθέντων ἀπὸ Ἀντισφαλιστῶν.			
Τοκομερίδια καὶ τόκοι διάφοροι 1906.	107174.35	751.60	107925.95	Πυρασφαλείων.	33779.—	5605.30	39384.30
Προσδοκίαι κτημάτων.	15716.80		15716.80	Θαλασσοσφαλείων.	7686.45	34651.92	42338.37
Αποθεματικὸν κρατηθὲν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1905 κινδύνων ἐν ἰσχύϊ.				Ζημιαί πληρωθένται κατὰ τὴν λήξαν χρόνον μετ' ἀφαιρέσεων τῶν εἰσπραχθέντων ἀπὸ Ἀντισφαλιστῶν.			
Πυρασφαλείων.	430000.—	35000.—	465000.—	Πυρασφαλείων.	239316.35	32482.15	271798.50
Θαλασσοσφαλείων.	24000.—	40000.—	64000.—	Θαλασσοσφαλείων.	20071.35	183426.89	203498.24
Αποθεματικὸν κρατηθὲν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1905 διὰ ζημιῶν μήπω ἐκκαθαρισθέντων.				Αποθεματικὸν διὰ κινδύνων ἐν ἰσχύϊ.	450000.—	18000.—	468000.—
Πυρασφαλείων.	58000.—	12000.—	65000.—	Πυρασφαλείων.	15500.—	47000.—	62500.—
Θαλασσοσφαλείων.	23400.—	63605.—	87012.—	Αποθεματικὸν διὰ ζημιῶν μήπω ἐκκαθαρισθέντων.	10000.—	3500.—	13500.—
Ασφάλιστρα καὶ δικαιώματα λήξεως χρήσεως 1906 μετ' ἀφαιρέσεων τῶν ἀντισφαλιστῶν.				Πυρασφαλείων.	26000.—	69000.—	95000.—
Πυρασφαλείων.	358355.50	43030.—	401385.50	Εξόδα διαχειρίσεως, Μισθοί, φόρος, ἐνοίκια, ἐξόδα διενεργήσεως, πρακτορείων καὶ λοιπὰ ἐξόδα.	107471.65	3618.45	111090.10
Θαλασσοσφαλείων.	72501.85	230457.56	302959.41	Απόσβεσις ἐπὶ ἐξόδων ἐγκαταστάσεως.	3272.20		3272.20
Υπόλοιπον τοῦ ἐναντι ὑπολοίπου Δρ. χρ. 27. 559. 45. πρὸς 1.08.	29764.20		29764.20	Απόσβεσις ἐπικαταλλαγῆς.	5500.—		5500.—
				Κράτησις δι' ἀποθεματικὸν προνοίας.	20000.—	27559.45	20000.—
				Υπόλοιπον κερδῶν εἰς χρυσόν.	180322.20		180322.20
				Κέρδη καὶ Ζημιαί. Τὰ διανεμόμενα.	10000.—		10000.—
	1128919.20	424844.16	1553763.36		1128919.20	424844.16	1553763.36

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΑΡΩΝ ΚΕΡΔΩΝ

Αποθεματικὸν κατὰ τὸ Καταστατικόν	22	%	ἐπὶ Δρ. 171.428.55	Δρ.	37.714.25
Μέρισμα ἐπὶ μετοχῶν 15,000 πρὸς Δρ. 8 κατὰ μετοχὴν	70	%	»	»	120.000.—
Ποσοτὰ Διοικητικῶν Συμβουλίων.	4	1/2	%	»	7.714.30
Διευθυνόντες καὶ Προσωπικὸν	3	1/2	%	»	6.000.—
	100	%		Δρ.	171.428.55
Φόρος Δημοσίου πρὸς.	5	%	ἐπὶ Δρ. 128.898.67		6.444.68
Χαρίστημον.	2	%	»	»	2.448.97
Υπόλοιπον ἀριέμενον εἰς νέον.				Δρ.	180.322.20
Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου				»	10.000.—
Σ. ΣΤΡΕΪΤ				Δρ.	190.322.20
Κλάδον Θαλάσσης				Ὁ ἐπὶ τοῦ Διοικητικοῦ	
ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΩΝ				Υ. Σ. ΦΥΡΓΑΝΑΣ	

Ὅστε οὐ μόνον οἱ καταφυγόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα νὰ εὐρίσκοντο ἥδη ὑπὸ στέγην καὶ κάτοχοι καλλιεργησίου γῆς, ἀλλὰ ἔτοιμα νὰ ἦσαν τὰ μέσα τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ τῶν ἄλλων ὁμογενῶν ἡμῶν, δοοὶ ὑπολειφθέντες ἐν Βουλγαρίᾳ εἶναι ἔτοιμοι νὰ καταλήκωσι τὴν βάρβαρον ἐκείνην χώραν. Ἡ πολιτεία ἡ ἑλληνικὴ ἀπέδειξε ἀπᾶς ἐτι διὰ τούτου, διὸ διοικεῖται ὑπὸ ἀνθρώπων χαμαιζήλων ἀνικάνων νὰ δίδωσι τὰς ἡθικὰς ὑποχρεώσεις νέας πολιτείας ἀνικάνων νὰ κατανοήσωσιν ὅποιαν κολοσσιαίαν δύναμιν προσπορίζεται ἡ πατρίς ἐκείνη ἥτις γινώσκει ταχέως καὶ αποτελεσματικῶς νὰ ἐρχεται ἐπικουρος εἰς τὰ ἀνυχόντα τέκνα τῆς. Καὶ εἰς μὴ νον Ἀγγλιστὴς ἐὰν ἠγαγκάζετο νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πρώτῃν του κοιτίδα, θὰ ἦτο ἀνεξέλαμπτον δνιδος εἰς τ. ν. Ἑλλάδα καὶ ζῆμα ἀπερίγραπτος, διότι οἱ μὲν ἐχθροὶ ἡμῶν θὰ εὐρίσκον πρόχειρα τὰ μέσα τῆς καταρραδιουργήσεως κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς μητροπόλεως τῶν θυμάτων τῆς βουλγαρικῆς θηριωδίας. ἡ ἀπᾶς οὖν δὲ ἡ ἐκ τῆς ἀστοργίας ταύτης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς πρόσφυγας θὰ ἦτο δδυνηροϊατὴ ἰνὰ τὸ Πανελλήνιον. Οἱ δεσμοὶ θὰ ἐξελύοντο τῆς ὁμογενείας καὶ ἐθνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ τὸ δλον ἑλληνικὸν γένος θὰ παρίστατο ὡς ἀγέλη προβατῶν ἀνευ ποιμένος προωρισμένη νὰ σκορπισθῇ εἰς τὰ τέσσαρα πρᾶτα τῆς γῆς ἀπὸ σκοποῦ πλανωμένη τῆδε κἀκεῖσε καὶ ἔτοιμος νὰ ἐγκλωποθῇ ὡς πατρίδα πᾶσαν χώραν, ὅπου θὰ εὐρι-

σκεν ἄρτον. Τὸν κίνδυνον τοῦτον διατρέχοντες νὰ πάθωμεν, ἂν ἡ βραδύτης αὕτη παραταθῇ ὅπερ ἀνευχόμεθα. Ἐντὺς ἡ κατὰ τὴν Ἰνν Φεβρουαρίου γενομένη ἐν τῇ βουλῇ συζήτησις πείθει, διὸ δὲν πρέπει νὰ φοβηθῶμεν τὸ τοιοῦτον. Ἡ Βουλὴ ἀκούσασα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν κ. Σιμοπούλου, τοῦ κ. Καραπάνου, τοῦ κ. Δραγούμη, τοῦ κ. Ράλλη καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ παρέπεμψε τὴν μελέτην τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ ἐγκαταστάσεως προσφύγων εἰς ἐπιτροπὴν, ἥτις καταρτιθεῖσα ἀναμένεται νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος τὰ συμπεράσματά της, καὶ πρόκειται νῦν ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ψηφισέως του. Τὸ δὲ διάταγμα περὶ διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν ἐν τῇ ἑθν. Πανεπιστημίῳ προσέκρουσεν εἰς τὴν ὁρθοδοξίαν τῶν νόμων καὶ τῶν θεσμῶν. Πρῶτος δ. κ. Α. Δεληγώργης, μετ' αὐτὸν δὲ δ. κ. Δραγούμης ἐπέτελλον κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας διὰ πρᾶξιν. ἥτις ὥσως εἶναι ἡ μόνη, δι' ἣν εὐρήμων θὰ μνημονεύηται τὸ ὄνομα τοῦ κ. Στεφανοπούλου ὡς ὑπουργοῦ. Κατηγόρησαν αὐτὸν, δι' ὅκειποινήθῃ ἐργα νομοθέτου ἰδρύον δι' ἄπλου διατάγματος καθηγητικῆς ἑδρας, διορίζων ἀνευ νόμου διδασκάλους, μισθοδοτοῦν αὐτοὺς ἀνευ τῆς ψηφισέως τῶν οἰκείων πιστώσεων. Ἀλλ' ὁ αὐτῆς ὑπουργὸς εἶναι ἀθῶος ὅλων τῶν ἐγκλημάτων τούτων. Ὑπάρχει κληροδοτήμα, τὸ τοῦ ἀειμνήστου

εὐεργέτου Δωριδίου, οὗ τὰ εἰσοδήματα εἶναι ἀφιερωμένα εἰς πάντα φιλανθρωπικὰ ἢ ἐκπαιδευτικὰ σκοπὸν. Ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ δ. κ. Στάης, πρώην ὑπουργός, κατέβαλε τοὺς μισθοὺς τῶν καθηγητῶν τῆς ἐμπορικῆς σχολῆς ἥν οὗτος δι' ἄπλου συνέταξε διατάγματος. Ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν ἡδ' αὖτο νὰ κατασκευασθῶσι νυκτεῖρες διὰ τοὺς φοιτητὰς τοῦ Πανεπιστημίου, λατρεῖον, βιβλιοθήκη, γυμναστήριον, σχολὴ χοροῦ ἢ ξυρσάκας, μουσικῆς, οἷον δῆποι ἄλλων ἂν θέλῃς μαθήματος. Διὰ τί τὰ μαθήματα ξένων γλωσσῶν ἀπαγορεύεται νὰ διδασθῶσι τοῖς φοιτηταῖς τοῦ Πανεπιστημίου; Διὰ τί ἡ σχολὴ ξένων γλωσσῶν θὰ ἐπανενοῦσα ἄλλοτεν παρὰ τὴν τοῦ Πανεπιστημίου μὴ χρῆζουσα νόμου, ὅπως ἰδρυθῇ, τοσαῦτα δὲ μάλλον δσρ. τὸ ἀρθε. 4 τοῦ καταστατικοῦ νόμου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Δ τῆς 14/28 Ἀπριλίου 1837, διακελεύει ὁριτῶς ταῦτα: «Ἐκαστὴ σχολὴ ἔχει ὁρισμένον ἀριθμὸν καθηγητῶν. . . . Ἀλλ' ἐντὸς τούτου θέλουσι δοθῇ εἰς τὰς σχολὰς καὶ ὅσοι ἤθελον φανῇ ἀναγκαῖοι ἐκτακτοὶ καθηγηταὶ καὶ οἱ ἀνήκοντες διδασκαλοὶ ἰδίως διὰ τὰς ἀναγκαίας καθομιλουμένας γλώσσας, οἱ δὲ πόροι διὰ τὰς μισθοδοσίας τῶν διδασκάλων τούτων εἶναι ἐξευρημένοι ἀνευ τῆς μεσοδείσεως τῆς βουλῆς, διότι τὴν θέλησιν ταύτης ἀναπληροῖ ἡ θέλησις τοῦ ἀειμνήστου Δωριδίου. Παρὰ πάντα ταῦτα τὸ διάταγμα κατεδικάσθη, ἡ ἑλλειψις δὲ πρακτικοῦ πνεύματος παρ' ἡμῖν διέ-

τρανώθη ἀπᾶς ἐτι, διότι οὐ μόνον προχέρας καὶ ἀνεξετάστως κατελύθη ἀξίειανον δημοσύνθημα, ἀλλὰ κατεδικάσθη, καλ' ἐν τῷ ὅρον ἐγένετο ἡ κατάλυσις καὶ ἡ ἑλλειψ ἀνασυστάσεώς του. Ὅτιον αἱ ἐκτακτοὶ παρ' ἡμῖν ἀποτελοῦσι φραγμὸν τῆς προόδου τοῦ τόπου, προσάγονται δ' ἀελοπε ὡς ἐργατὰ ἐρεπίκων μάλλον ἢ ἀνορθώσεως. Καὶ ἔμεναν μὴ ἀπαράβιαστοι οἱ θεομοί, ἀλλ' ἡ ταλαίπωρος ἑλληνικὴ νεολαία ἀτελέστατα ἀπὸ τοῦ Γυμνασίου παρεσκευασμένη διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου εἶναι ἡττηκαμένη νὰ βλέπῃ ἐαυτὴν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἐν τῇ ἰδίᾳ δῆλον διὸ τοῦ ἑλληνισμοῦ κοιτὶς, παραγκωνιζομένην ὑπὸ ἀντιζήλων πληρέστερον ἐφοδιασμένων. Ὁ ΜΕΓΑΣ ἑθνικὸς εὐεργετὴς κ. Γερμ. Μοραλῆς, ὁ σκοπὸν τοῦ βίου αὐτοῦ τάξας ν' ἀνεγεννήσῃ ἐν Ἑλλάδι τὴν πάλαι λατρεῖαν τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τέχνης, εἰς νέαν πολιτιστικὴν προέδῃ καὶ αὐτόχρημα ἡγεμονικὴν δσρεῖν. Πρὸς ἡγεγκεν εἰς τὴν πινακοθήκην Ἀθηνῶν ὁπὼς οὐ μασίας ἐλασιγραφίας διασήμων Ρώσων ζωγράφων οἱ οἱ Διδασκόφονη, Βογιουλούμπωφ, Σέριεσσ καὶ δύο μεγάλας ὁδοτογραφίας τοῦ Φιλίππου. Πλὴν δὲ τούτων ἀπέστειλεν πολιτιστικὰν συλλογὴν III ἐν ὅλῳ πρωτοτύπων προσχεδιασμένων τῶν διασημοτάτων ζωγράφων τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ τῶν μετέπειτα χρόνων, ὅσον τοῦ Ραφαῆλ καὶ τοῦ Ροῦβένς, τοῦ Τιτοράτου κ. λ. Ὁ ΔΗΜΟΣ Παγασῶν, εἰσηγούμενον τοῦ ὑπουργοῦ αὐτοῦ δημάρχου κ. Γεωργιάδου ἔθηκε νὰ παραδείγμα εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους δήμους τῶν κρατῶν τοῦ πῶς πρέπει νὰ ὑμῶνται οἱ ἥρωες τοῦ ἔθνους. Ἐψηφίσαν ἀνὰ χιλιάς δραχμὰς ἐπιχορηγίον εἰς τὰς δύο ἀδελφὰς τοῦ κατὰ τὸ παρὸν θέρος φονευθέντος ἡρωικοῦ δπλαρχηγοῦ Κωνσ. Γαρέφῃ, ὅστις ἰδίᾳ χειρὶ φονεύσας τὰ δύο βουλγαρικὰ τέρατα Καρατάσσον καὶ Λούκαν, ἐναντίοντες εἰς τὸ Μουρίχοζον τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν εἰς τὸς ἐντὸς ὁμογενεῖς μας. Ἐψηφίσαν αὐτοῦσι τὰς μνηνιαὶν ἐπίδομα εἰς τὰς δύο ὁμογενείας τῶν δύο ἀδελφῶν Ἀλκιβιάδου καὶ Ἀποστόλου Πολυχρόνου, ἀμφοτέρων πεσόντων ὡπλιστῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡ ΒΟΥΛΗ ἀκούσασα τῶν ἐγγλότων λόγων τοῦ βουλευτοῦ Βόλου Ν. Γάτσου εἶναι διατεθειμένη νὰ ψηφίσῃ ἀνάλογον πίστωσιν πρὸς τὸν ἀναθηματικῆς στήλης ἐν Δομοκῷ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν πεσόντων Ἰταλῶν. Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἡ πίστωσις αὕτη ἀνέχεται εἰς 4 χιλ. δραχμὰς, θὰ τελεσθῶσι δὲ τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς στήλης κατὰ τὴν προσεχῇ ἀρξιν εἰς Ἑλλάδα τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἰταλίας καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἰς τὴν βουλὴν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπέβαλε νομοσχέδιον πληροῦν ἐπιεικῶν ἰθιῶν ἀνάγκην, τὴν ἀνάγκην τοῦ διορισμοῦ ἐμμέστων προξένων ἐν Ἀμερικῇ. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον ταῦτα συνιστᾶται ἑμμισθον μὲν γενικὴν προξενεῖον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ, προξενεῖον ἐν Σικάγῳ, καὶ ὑποπροξενεῖα ἐν Ἀγ. Φραγκίσκῳ, Ἀδούλ καὶ Φιλὰδελφείᾳ. Οἱ μισθοὶ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὑληρετοῦντων εἶναι κατὰ πολὺ ὑπερεργοὶ τῶν μισθῶν τῶν ἄλλων προξενικῶν ὑπαλλήλων τοῦ κράτους, διὰ τὸ πολυδάπανον τοῦ ἐν Ἀμερικῇ βίου. ΤΗΝ παρελθούσαν Πέμπτην 1 Φεβρουαρίου ἐγένετο ἡ δωδεκάτη κλήρωσις τοῦ κτηματικοῦ λοχειοφόρου δανείου τῶν 20.500.000 τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐνώπιον ἐπιτροπῆς προεδρευομένης ἐπὶ τοῦ κ. Εὐταξίου Ἐξήχθησαν ἐν ὅλῳ οἱ ἀκόλουθοι 16 ἀριθμοὶ κερδαίνοντες τὰ ἀντίστοιχα ποσά:

55,162	Δραχ.	50,000
130,774	»	3,000
79,234	»	3,000
45,256	»	3,000
30,033	»	3,000
51,122	»	3,000
163,685	»	1,000
177,160	»	1,000
21,862	»	1,000
73,520	»	1,000
24,346	»	1,000
31,021	»	1,000
125,971	»	1,000
34,853	»	1,000
86	»	1,000
110,870	»	1,000

Ὁ πρώτος ἀριθμὸς, ὡς ἐγγνώθη, ἔχει πωληθῆ εἰς τὴν Ἀλγυπτίαν. Ἡ ΒΟΥΛΗ ἐψηφισεν 100 χιλ. δραχμῶν διὰ τὰ ἀπαιτηθῶμενα ἐξόδα τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἐν Βορρῶ τελουμένην ναυτικὴν ἐκθεσιν.

ΣΥΝΤ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ
ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΗΝΩΝ
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΝ Τῷ ΕΣΤΕΡΙΚῳ ΕΝ Τῷ ΕΣΤΕΡΙΚῳ
Δραχ. 15 Φρ. 20. 16

ΘΡΑΚΙΚΟΣ ΣΤΑΛΟΓΟΣ

Παρακληθῆμεν νὰ δηλώσωμεν, διὸ ἡ διεύθυνσις τοῦ θετικοῦ Πατριωτικοῦ Συλλόγου εἰς τὸ μέλλον θὰ εἶναι μόνον ἡ ἐπομένη:

Κον. Κωνσταντίνου Σπυριδίου
Πρωτῶν τοῦ Θεοφικτοῦ πατριωτικοῦ Συλλόγου.
Ἀθήνας

Πλατεία Φιλικῆς Ἐταιρίας